

fremfor dette Embede. Jeg frygter som jagt for, at dette vil skee, naar Lønnen for Embedet ikke sættes høiere end foreslaaet, hvorimod jeg anseer det for muligt, at en Forhøielse vil kunne blive et Vækkemiddel til at faae og beholde den dygtige Mand. Foretager man ikke denne Forhøielse, ville Færøerne neppe have Udsigt til at faae andre Embedsmænd end dem, der ikke kunne faae Embeder herne og af den Grund tye derop. — Dernæst skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saalænge Monopolhandelen bestod, fik Sorensskriveren en ikke ubetydelig Deel af sin Indtægt af denne, idet han hvert Aar optog Handelens Beholdninger. Da Monopolhandelen blev hævet, blev hans Løn derfor ogsaa saa ringe, at man meente, at han ikke kunde leve deraf; man erkjendte, at hans Løn ikke stod i noget som helst Forhold til Embedets Besvær og Vigtighed, og Lagthinget vedtog derfor et Forslag om at forhøie hans Sportler, hvilket Forslag blev til Lov under 29de December 1857. Færingerne have altsaa, ved at forhøie Sportlerne, bragt Lønnen op til den Høide, den nu har; men naar nu den ringere Lønning slaaes fast, bliver der et Overflud, og hvad bliver der saa af dette Overflud? Sorensskriveren har nu 1800 Rd. i Sportler, Indtægterne af Embedsgaarden kunne ansættes til 200 Rd., og Statskassens Tilflud er, saavidt jeg erindrer at have seet i Finantsloven, 165 Rd.; det udgjør altsaa en Lønning af c. 2165 Rd. Det Tilflud, som Færingerne ifølge Loven af 1857 give til Embedet for at faae en dygtig Mand, skal altsaa ved Embedslelighed puttes i Statskassen; men dette synes jeg dog hverken er rigtigt eller billigt. Der er endnu en Omstændighed, som jeg ikke vil lade uberørt. Foruden Amtmanden er der to kongelig ansatte juridiske Embedsmænd deroppe, nemlig Landfogden og Sorensskriveren. Naar man nu sammenligner de to sidste Embeder med hinanden, vil man finde, at Sorensskriverens er majsommeligere, farligere og i det Hele forbundet med mere Arbeide end Landfogdens, saa at det vilde være billigt, om det lønnedes høiere. Men dette vil ikke blive Tilfældet efter Lovforslaget; thi efter hvad jeg kan see af et andet Lovforslag, er Land-

fogdens Løn sat til 1400 Rd. foruden Indtægter af Embedsgaarden og 4 pCt. af Væstafgifterne, hvilken sidste Indtægt jeg vil anslaae til 200 Rd., saa at han i det Hele faaer en Løn af c. 1800 Rd. Sorensskriverens Lønning er derimod her sat lavere, hvilket jeg finder urimeligt. At dette Embede virkelig er besværligere, kan man slutte deraf, at medens Landfogden sidder i Thorshavn og ikke behøver at reise omkring, skal Sorensskriveren hvert Foraar og stundom ogsaa om Efteraaret foretage Thingrejser til de forskjellige Der — Strøms, Suders, Sands, Østers og Nordersøerne — en Reise, der ofte kan være meget farlig og i ethvert Tilfælde i daarligt Veir ikke er videre behagelig. Hertil kommer endnu, at han, naar der forekommer Justitsager, maa foretage Reiser ofte i meget daarligt Veir, for at optage Forhør osv. At han har mere Arbeide, kan ogsaa sees deraf, at han altid maa holde to Contoirister, medens Landfogden kun har een. Jeg troer derfor ikke blot, at mit Forslag om at sætte Sorensskriverens Løn lidt høiere end af Regjeringen foreslaaet er billigt, men ogsaa at Færingerne synes næsten at kunne gjøre Fordring paa en saadan Forhøielse, idet de, som jeg før bemærkede, have paalagt sig selv en forøget Stat, for at bringe Embedets Løn op til den Høide, den nu har. Jeg tillader mig derfor at anbefale mit Forslag til det høie Things Bevillie.

Soren Jørgensen: Da jeg har været med til at stille de under Nr. 1, 2, 3, 4 og 5 stillede Vædringsforslag, skal jeg ganske vist anbefale dem og ønske dem vedtagne; men jeg vil dog ikke sige, at jeg troer, at de Lønninger, her ere foreslaaede, ganske passe; thi de ere efter min Mening noget for høit ansatte. Jeg mener nemlig, at vi kunde faae de her omhandlede Embeder ligesaa godt bestyrede, om vi kun lønede de betydeligste af dem med 2,500 Rd. og satte Lønnen for de mindre betydelige derefter, istedetfor som nu foreslaaet at lønne de første med 3,000 Rd. og de andre i Forhold dertil. Lader os huske paa, at vi have flere Øensyn at tage. Jeg skal indrømme, at det er rigtigt, at vi lønne vore Embedsmænd saaledes, at vi kunne have